

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 04.12.1996
KOM(96) 511 endelig udg.

96/0304 (SYN)

Forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om vurdering af bestemte planers og programmers virkning på miljøet

---

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. **BEGRUNDELSE FOR FORSLAGET**

Baggrund

- 1.1 I henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet) skal der gennemføres en vurdering af virkningerne på miljøet, inden der gives tilladelse til gennemførelse af projekter, som kan få væsentlig virkning på miljøet. VVM-direktivet kræver imidlertid ikke, at der gennemføres nogen vurdering, inden der vedtages planer og programmer, hvori der fastlægges rammer for beslutninger om tilladelser til gennemførelse af sådanne bygge- og anlægsprojekter. Der stilles således under fællesskabsretten ingen krav om miljøvurdering inden vedtagelsen af en regional plan for fysisk planlægning. Hensigten med nærværende forslag er at sørge for et højt miljøbeskyttelsesniveau ved at sikre, at der gennemføres en miljøvurdering, og at der tages hensyn til resultaterne heraf, ved udarbejdelsen og vedtagelsen af de planer og programmer, som kan have en væsentlig virkning på miljøet. Dette vil være et supplement til miljøvurderingen af projekter i henhold til VVM-direktivet, der foretages på et senere stadium i beslutningstagningsprocessen.

Forslagets anvendelsesområde

- 1.2 Forslaget fastlægger en miljøvurderingsprocedure for de offentlige planer og programmer, der er defineret i direktivets artikel 2. Det er således begrænset til plan- og programtrinnet i beslutningsprocessen. Det gælder ikke for det mere generelle politiske beslutningstrin i toppen af beslutningshierarkiet. Selv om det er vigtigt, at der under generelle politiske beslutningstagninger tages hensyn til miljøet, er de proceduremæssige krav i dette forslag ikke nødvendigvis et egnet middel til at opnå dette mål. Generelle politiske beslutningstagninger udvikler sig på en særdeles smidig måde, og der kan være behov for at anvende andre metoder til integrering af miljøhensyn i denne proces. Kommissionen undersøger fortsat dette spørgsmål.
- 1.3 Forslaget er begrænset til planer og programmer for fysisk planlægning og til de planer og programmer, som vedtages som et led i beslutningsprocessen vedrørende fysisk planlægning med det formål at fastlægge rammerne for efterfølgende beslutninger om anlægstilladelse, der giver bygherrer grønt lys for projekter. Sådanne planer eller programmer for fysisk planlægning definerer den fysiske planlægning og indeholder bestemmelser om arten, størrelsen, placeringen af eller driftsbetingelserne for anlæg eller virksomhed i forskellige sektorer, der er relevante for fysisk planlægning. Forslaget vil dække planer og programmer for fysisk planlægning, herunder sektorielle planer for fysisk planlægning i sektorer såsom transport, affaldsforvaltning, vandressourceforvaltning, industri, telekommunikation, turisme og energi. Forslaget dækker imidlertid kun de planer og programmer, der vedtages af et ansvarligt organ i henhold til formelle procedurer. Dette betyder ikke, at medlemsstaterne skal oprette formelle vedtagelsesprocedurer for at være i overensstemmelse med forslaget. Det betyder, at kun de planer og programmer, der skal vedtages efter gældende formelle

procedurer, er omfattet af forslaget. Et eksempel på en plan, der ville være omfattet, er en plan for råstofudvinding, der bl.a. indeholder bestemmelser om arten, størrelsen, beliggenheden af og/eller driftsbetingelserne for råstofudvinding i et bestemt område. Et eksempel på planer, der ikke ville være omfattet, er overordnede energiplaner, der dækker almene spørgsmål såsom energiressourcer, energiforsyning og -forsyning eller planer og programmer, der vedrører økonomisk støtte eller energibesparelse. Forslaget er et yderligere vigtigt skridt for at sikre, at miljøhensyn integreres i beslutningstagningen i medlemsstaterne. Det er imidlertid usandsynligt, at det bliver det sidste skridt i denne proces. Direktivet skal revideres syv år efter dets ikrafttræden (artikel 11).

For at gøre forslagets anvendelsesområde klarere er der nedenfor anført en vejledende liste over nogle planer og programmer, der kunne være omfattet:

- Tyskland: Landesraumordnungsprogramme/pläne
Landesentwicklungsprogramme/pläne; Regionalprogramme/
pläne; Flächennutzungspläne
- Østrig: Landesentwicklungspläne/programme; Sektorale
Entwicklungsprogramme; Örtliche Raumordnungsprogramme;
Flächenwidmungspläne
- Belgien:
Wallonien: Plan Secteur; Plan Particulier d'Aménagement (PPA); Schéma
structurel; Schéma directeur
- Bruxelles: Plan de Développement Régional; Plan Régional d'affectation du
Sol (PRAS)
- Flanderen: Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen; Gewestplan; Provinciaal
Structuurplan
- Danmark: Regionalplaner; Kommuneplaner
- Spanien: Plan nacional de ordenación; Plan director territorial de
coordinación; Plan general municipal de ordenación urbana (PG);
Programa de actuación urbanística (PAU)
- Finland: Asemakaava; Rakennuskaava
- Frankrig: Contrat de plan Etat-région; Directive territoriale d'aménagement
(DTA)
- Grækenland: Chorotaxiko Schedio; Rythmistiko Schedio; Geniko poleodomiko
schedio (GPS); Schedio poleos - Poleodomiki meleti
- Irland: Development plans
- Italien: Piano territoriale di coordinamento & Piano territoriale Paesistico;
Piano regolatore generale; Piano di recupero (Pdre); Piano degli
insediamenti produttivi (PIP)
- Luxemburg: Plan d'aménagement général; Plan d'aménagement partiel; Plan
d'aménagement particulier
- Nederlandene: Vierde Nota Over de Ruimtelijke Ordening Extra; Streekplan;
Stuctuurplan
- Portugal: Plano Regional de Ordenamento do Território (PROT); Planos
Municipais de Ordenamento do Território (PMOTs); Plano
Director Municipal (PDM); Planos de Urbanização
- UK: Structure plans & unitary development plans part one; Local plan
& unitary development plan (UDP) part two
- Sverige: Översiktsplan (ÖP); Detaljplan (DP); Områdesbestämmelser.

- 1.4 Forslagets begrænsning til planer og programmer, der indgår i beslutningsprocessen for anlægstilladelse, vil betyde, at det nye direktiv ikke vil gælde for planer, der forelægges Kommissionen i henhold til forordningerne om strukturfonde (forordning (EØF) nr. 2052/88, som ændret ved forordning (EØF) nr. 2081/93), fordi sådanne planer udarbejdes i forbindelse med samfinansiering af regionaludviklingsprioriteter snarere end til anlægstilladelsesformål. Forordningerne om strukturfonde kræver imidlertid allerede, at planer, der forelægges i henhold hertil, skal ledsages af en miljøvurdering. Derudover skal medlemsstaternes udførelse af aktiviteter beskrevet i strukturfondsplaner være i overensstemmelse med Fællesskabets miljølovgivning, herunder miljøvurderingskrav i henhold til VVM-direktivet og fremover i henhold til det nye direktiv. Resultatet heraf vil blive, at miljøet tages i betragtning både af Kommissionen, når den gennemgår strukturfondsplaner, og af medlemsstaterne, når de vedtager planer og programmer vedrørende anlægstilladelse, og når de tillader projekter til udførelse af aktiviteter under strukturfondene. Dette skulle sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau.
- 1.5 Forslaget gælder kun for planer og programmer, som er underkastet en formel vedtagelsesprocedure, dvs. for planer og programmer, som vedtages af enten offentlige myndigheder eller ved hjælp af en retsakt. Under konsultationerne med medlemsstaterne er det blevet klart, at et mindre antal vigtige planer og programmer vedtages ved hjælp af retsakter. For disse planer og programmer foretages miljøvurderingen af den ansvarlige myndighed, før der træffes beslutning. Dette betyder, at forslaget ikke griber ind i lovgivningsproceduren. Den strategiske miljøvurdering har den fordel, at det beslutningstagende organ er bedre informeret, før beslutningen træffes.

Miljøfordele

- 1.6 Dette forslag vil blive et vigtigt skridt til at sikre bæredygtig udvikling overalt i Fællesskabet. Det vil resultere i en bedre integrering af miljøhensyn i udformningen af planer og programmer. Det vil som sådant i stort omfang bidrage til at imødekomme de første tre mål med bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten som fastsat i traktatens artikel 130 R, stk. 1 (jf. stk. 2.1 nedenfor). Det er også klart i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet i traktatens artikel 130 R, stk. 2. Miljøvurdering på plan- og programtrinet betyder, at der vil blive defineret miljømålsætninger tidligt i forløbet og vurderet på en interaktiv og overordnet måde på passende niveau. Dette fører igen til en bedre forståelse og mere effektiv hensyntagen til miljøvirkninger hos planlæggere og beslutningstagere.
- 1.7 På det tidspunkt, hvor en ansøgning om tilladelse til gennemførelse af et projekt behandles af en ansvarlig myndighed, vil der allerede være truffet mange vigtige beslutninger, som delvis bestemmer udfaldet af godkendelsesprocessen. For eksempel kan den generelle placering af en særlig form for projekter være bestemt af vedtagelsen af en plan for fysisk planlægning. En miljøvurdering på projekttrinet sker for sent i beslutningsprocessen til at dække sådanne beslutninger truffet på planlægningstrinet. Uden noget krav til miljøvurdering på plan- og programtrinet i beslutningsprocessen for anlægstilladelse vil sådanne beslutninger blive taget uden overordnet hensyntagen til deres konsekvenser for miljøet. Forslaget vil rette op på denne situation ved at kræve, at der skal foretages en miljøvurdering inden

vedtagelsen af sådanne planer og programmer, som måtte få væsentlige virkninger for miljøet.

- 1.8 En særlig fordel ved at bringe planer og programmer ind under vurderingsordningen er, at det åbner mulighed for en tilfredsstillende bedømmelse af mulighederne for alternativer (som valget mellem alternative placeringer af en bestemt form for projekter eller valget mellem forskellige transportformer). Spørgsmålet om alternativer kan kun behandles tilfredsstillende på plan- og programtrinet.
- 1.9 Miljøvurderingen af planer og programmer gør det også muligt at vurdere kumulative og synergistiske virkninger fra små, men talrige projekter. For eksempel kan den generelle placering af nyt boligbyggeri betragtes i forbindelse med en regional plan for fysisk planlægning, og miljøkonsekvenserne af forskellig placering af boligerne kan miljøvurderes, og der kan tages hensyn hertil ved udarbejdelsen af planen. Denne form for miljøkonsekvenser vurderes slet ikke under VVM-direktivet.

Det femte handlingsprogram på miljøområdet "Mod en Bæredygtig Udvikling"

- 1.10 Det femte handlingsprogram kræver gennemførelse af et strategi for bæredygtig udvikling. Der findes forskellige måder at fremme bæredygtig udvikling på. Det er klart, at en af måderne er at fremme og forbedre miljøvurderingsprocedurerne på det strategiske niveau. Under overskriften "sektor- og arealplanlægning" hedder det i det femte handlingsprogram, at i betragtning af, at målet er at opnå bæredygtig udvikling, forekommer det kun logisk, om ikke afgørende, at foretage en vurdering af alle relevante politikkers, planers og programmets miljøvirkninger. Det foreliggende forslag vil bidrage til at opfylde denne forpligtelse ved at udbygge miljøvurderingen ud over projekttrinet.

Økonomiske fordele

- 1.11 En af de vigtigste fordele er at oprette en mere effektiv planlægningsramme, der vil få en positiv og stabiliserende virkning for kapitalinvesteringer og udvikling, fordi de vigtigste beslutninger vil blive truffet på et tidligere stadium i processen. I det femte miljøhandlingsprogram er det anført, at "Integrering af miljøvurderinger i makroplanlægningsprocessen ville ikke blot forbedre miljøbeskyttelsen og ressourceforvaltningen, men ville ligeledes bidrage til at mindske de skævheder i den internationale og tværregionale konkurrence om nye udviklingsprojekter, som i øjeblikket opstår på grund af forskellige vurderingsmetoder i medlemsstaterne". Ved desuden at foretage en strategisk miljøvurdering bliver planudarbejdelsesforløbet mere gennemsigtigt og allerede på planlægningstrinet kan der opnås støtte fra offentligheden for den foretrukne mulighed eller strategi. Når først SMV-proceduren er helt færdig, vil det øge de økonomiske aktiviteters accept på projekt-niveauet. Ved endelig klart at definere de betingelser, hvorunder økonomiske aktiviteter kan udføres inden for rammerne af planen eller programmet, vil sikkerheden øges og forsinkelser og yderligere omkostninger på projekt-niveauet vil blive reduceret.

Rapporten om gennemførelsen af VVM-direktivet

- 1.12 I 1993 forelagde Kommissionen en beretning for Parlamentet og Rådet om gennemførelsen og virkningen af VVM-direktivet. Beretningen viste, at medlemsstaterne har gjort betydelige fremskridt med hensyn til gennemførelsen af direktivet, og at der er sket en forbedring i de oplysninger, der stilles til rådighed for beslutningstagerne under procedurerne for godkendelsen af gennemførelsen af projekter.

En af konklusionerne i beretningen var imidlertid, at projekttrinsvurderingen finder sted for sent i beslutningsprocessen til at kunne behandle alle vigtige spørgsmål:

"Det er klart, at vurderingen af visse projekters virkning på miljøet finder sted for sent i planlægnings- og beslutningsprocessen. Dette har faktisk til følge, at der ikke tages hensyn til eventuelle alternativer, hverken i forbindelse med det enkelte projekt, der er under overvejelse, eller med dets særlige placering eller linjeføring.

Dette er en begrænsning, som er uløseligt forbundet med, at vurderingen af virkningerne på miljøet sker på det individuelle projekttrin, da en lang række vigtige politiske beslutninger allerede vil være truffet inden projekttrinnet er nået, hvilket så begrænser manøvreringsmulighederne på det detaljerede projekttrin."

- 1.13 Kort sagt blev det konstateret, at der i medlemsstaterne kun fandtes et begrænset antal bestemmelser om integrering af en miljøvurdering i beslutningstagning-procedurene for planer og programmer.

Hensigten med det foreliggende forslag er at gøre noget ved denne iboende begrænsning i VVM-direktivet ved at supplere det med et direktiv, hvor der kræves vurdering af planer og programmer. Ud fra denne synsvinkel kan forslaget ses som den anden fase i den proces, der blev indledt i 1985 med vedtagelsen af VVM-direktivet.

Forholdet mellem VVM-direktivet og nærværende forslag

- 1.14 Udvidelsen af miljøvurderingsordningen til plan- og programtrinnet i beslutningstagningen vil give et mere effektivt vurderingssystem. Det vil betyde, at der foretages en passende type vurdering på et passende stadium i beslutningsprocessen. Under SMV-forslaget vil strategiske emner blive vurderet på plan- og programtrinnet og overlade miljøvurderingen på projekttrinnet at behandle specifikke spørgsmål i det foreslåede projekt. Dette vil resultere i en mere strømlinet vurdering på projekttrinnet. Ved at foretage en overordnet vurdering på det strategiske niveau kan dele af de oplysninger, der kræves i VVM-direktivet om redegørelse for miljøvirkninger anvendes eller gives mindre detaljeret ved at henviser til den allerede gennemførte vurdering på det strategiske niveau. Hvad procedure angår, ligner kravene i det gældende VVM-direktiv og nærværende forslag meget hinanden. Medlemsstaterne kender derfor allerede de forskellige faser i procedurerne. Dette vil sikre rettidig gennemførelse af det nye direktiv i medlemsstaterne. VVM-proceduren vil derfor blive lettere og i nogle tilfælde endog overflødig. Dette vil formodentlig være tilfældet for de fleste projekter, for hvilke medlemsstaterne i henhold til det ændrede VVM-direktiv skal foretage en

screening-undersøgelse, før de beslutter at underkaste dem VVM-proceduren. Behovet for en omfattende miljøvurdering på projekttrin vil imidlertid forblive obligatorisk for de projekter, som i henhold til det ændrede VVM-direktiv under alle omstændigheder skal underkastes en VVM.

Internationale initiativer og fællesskabsinitiativer

- 1.15 Behovet for miljøvurdering på et højere niveau end projekttrinnet erkendes i Espoo-konventionen om miljøvurdering i en grænseoverskridende sammenhæng, som blev undertegnet i Espoo, Finland, den 25. februar 1991 af 29 lande, herunder alle medlemsstater. Ifølge konventionen skal konventionens parter, i fornødent omfang, bestræbe sig på at anvende VVM-principperne på strategier, planer og programmer.
- 1.16 På fællesskabsplan blev behovet for miljøvurdering af planer og programmer anerkendt i Rådets direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter. Ifølge direktivets artikel 6, stk. 3, skal alle planer eller projekter, der kan påvirke et særligt bevaringsområde, som er udpeget under direktivet, væsentligt, underkastes en passende vurdering. Herved erkendes betydningen af at sikre, at der tages tilstrækkeligt hensyn til bevaringsmålsætningerne for de udpegede områder både på plantrinnet og på projekttrinnet. Behovet for at overveje miljømålsætninger på alle beslutningstagningsniveauer gælder også for situationer, som ikke vedrører særlige bevaringsområder.

Medlemsstatsinitiativer

- 1.17 Ifølge en undersøgelse lavet for Kommissionen om lovgivning om og procedurer for vurdering af planer og programmer inden for Fællesskabet (marts 1995) er der sket en betydelig udvikling i medlemsstaterne på dette område siden 1988, og alle medlemsstater har en vis erfaring med at gennemføre sådanne vurderinger. Undersøgelsen konstaterede imidlertid to væsentlige mangler i de ordninger, der anvendes i Fællesskabet:
  - 1) selv om medlemsstaterne har nogle bestemmelser om at vurdere de sandsynlige miljøvirkninger ved gennemførelse af planer og programmer, der vedtages med henblik på anlægstilladelse, er dækningen af sådanne planer og programmer ikke fuldstændig
  - 2) selv hvor der findes en form for miljøvurderingsordning, overholder den ikke altid de grundlæggende krav til en sådan ordning, f.eks. omfatter de til vurderingen forelagte oplysninger ikke altid de væsentligste miljøvirkninger, og der er måske heller ikke noget formelt krav om at høre offentligheden.

De anvendte ordninger i Fællesskabet er således mangelfulde, både hvad angår deres dækning af planer og programmer og deres proceduremæssige krav. Størstedelen af medlemsstaterne har ingen SMV-lovgivning. Kun tre medlemsstater har en sådan lovgivning, der i store linjer opfylder mindstekravene i forslaget. To medlemsstater har denne lovgivning for nogle af deres regioner, som stort set opfylder direktivets mindstekrav.

Ingen af de gældende arealplanlægningsordninger i andre medlemsstater dækker alle mindstekrav til en SMV-direktivlignende vurdering. Det bør imidlertid bemærkes, at de fleste medlemsstater har procedurer for høring af både den berørte offentlighed og miljømyndighederne under udarbejdelsen af planlægningsprogrammer for fysisk planlægning.

Eksisterende metoder

- 1.18 For at undersøge, om der fandtes metoder til vurdering af planer og programmets miljøvirkninger, har Kommissionen foretaget en gennemgang af anvendt praksis på dette område (f.eks. SEA Existing Methodology, 1994, SEA Case-studies, 1996). Konklusionerne heraf, der også blev understøttet af andre nylige publikationer (f.eks. SEA: Status, Challenges and Future Directions, Dutch Ministry of Environment 1996, The Practice of Strategic Environmental Assessment, Therivel and Partidario 1996), afslører, at der allerede anvendes en lang række metoder og teknikker til miljøvurdering af planer og programmer. Disse metoder er sædvanligvis baseret på dem, der anvendes til miljøvurdering af projekter, politikker og planlægning.

Enkle metoder (såsom kort, checklister, matricer) har således ofte vist sig at være nyttige, medens mere indviklede teknikker (såsom multikriterie-analyser, geografisk informationssystem, GIS) også er blevet anvendt og anvendes i stadig større udstrækning. I alle tilfælde afhænger valget af passende metoder af faktorer såsom foranstaltningens mål og omfang, tids- og budgetmæssige begrænsninger eller tilgængeligheden af miljødata.

Det vil således ikke være mangelen på værktøjer, der vil forhindre, at der gennemføres miljøvurderinger på plan- eller programtrinet. Disse værktøjer er i hurtig udvikling, og det er klart, at et fællesskabsdækkende direktiv, som direktiv 85/337/EØF om miljøvurdering af projekter gjorde det, vil stimulere til forskning og udveksling af erfaring på dette område og føre til udvikling af mere forfinede metoder.

Omkostninger

- 1.19 Omkostningerne ved at foretage en miljøvurdering af en plan eller et program afholdes generelt af den pågældende offentlige myndighed. Kommissionen foranledigede en undersøgelse af de pågældende omkostninger. Undersøgelsen dækkede de direkte finansielle omkostninger ved en vurdering (f.eks. betaling af konsulenter) og omkostningerne forbundet med personaleressourcer. De tilfælde, undersøgelsen dækkede, afslørede en relativ omfattende omkostningsvifte. Den generelle konklusion var imidlertid, at de øgede omkostninger ved denne type vurdering er marginale sammenlignet med den nødvendige samlede investering i den overordnede udarbejdelse af den plan eller det program, der vurderes. De miljømæssige fordele ved sådanne vurderinger, som beskrevet ovenfor, skulle bestemt opveje disse omkostninger.

2. BEHOV FOR EN INDSATS PÅ FÆLLESSKABSPLAN

Hvilke formål har forslaget set i lyset af EF's forpligtelser?

- 2.1. Ifølge traktatens artikel 130 R, stk. 1, skal Fællesskabets politik på miljøområdet bidrage til forfølgelse af målene bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed og en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne. En omfattende miljøvurderingsordning, som kræver at der gennemføres vurderinger både på plan- og programtrinet og på projektrinet, vil yde et væsentligt bidrag til disse mål ved at integrere miljøhensyn i beslutningsprocessen.

Henhører den påtænkte handling under EF's enekompetence, eller er der tale om en kompetence, som EF deler med medlemsstaterne?

- 2.2 Forslaget henhører ikke under EF's enekompetence.

Hvad er problemets EF-dimension? Hvorledes er problemet hidtil blevet behandlet?

- 2.3 Ved Rådets direktiv 85/337/EØF blev der indført en ordning med miljøvurdering på projektrinet i Fællesskabet. Erfaringerne har vist, at der er et væsentligt problem med denne ordning, nemlig at der kun kræves, at der foretages en vurdering i den sidste ende af beslutningsprocessen. Dette betyder, at den miljøvurderingsordning der er oprettet ved fællesskabsretten er ufuldstændig. Den bør suppleres med krav om miljøvurdering på plan- og programtrinet.
- 2.4 Manglen på en effektiv og overordnet miljøvurderingsordning på plan- og programtrinet berører alle medlemsstater. Det fører til en generel forsømmelse inden for Fællesskabet med hensyn til fuldstændig at integrere miljøhensyn i beslutningstagningen.
- 2.5 Der foreligger derudover et særligt fællesskabsproblem, når gennemførelsen af en plan eller et program i én medlemsstat kan påvirke miljøet væsentligt i en anden medlemsstat. Det er i sådanne tilfælde vigtigt, at der findes en effektiv miljøvurdering i den medlemsstat, der udarbejder planen eller programmet, inden planen eller programmet vedtages, og at der også finder passende konsultationer sted på tværs af grænserne. Sådanne konsultationer er nødvendige for at sikre, at der tages hensyn til alle væsentlige miljøvirkninger ved gennemførelsen af planen eller programmet, og ikke blot dem, der vedrører den medlemsstats territorium, hvor planen eller programmet udarbejdes. Med forslaget sikres det, at der foretages en effektiv miljøvurdering af sådanne planer og programmer, herunder at der foretages grænseoverskridende høringer.
- 2.6 Medlemsstaterne forsøger at behandle disse fælles problemer ved at indføre en række miljøvurderingselementer i deres procedurer for vedtagelsen af planer og programmer. Dette er opmuntrende, for det betyder, at alle medlemsstater har en vis erfaring med og forståelse for dette niveau i miljøvurderingen. En undersøgelse, der blev foretaget for Kommissionen (som der er henvist til i 1.17 ovenfor) fastlagde imidlertid to hovedmangler i de ordninger, der anvendes i Fællesskabet.

For det første er der en ufuldstændig dækning af de vigtigste planer og programmer. For det andet opfylder de proceduremæssige krav i de eksisterende vurderingsordninger ikke altid de grundlæggende krav i en miljøvurderingsordning.

Kan problemet løses mest effektivt af EF eller af medlemsstaterne?

- 2.7 Det er nødvendigt med en indsats på fællesskabsplan for at udbedre de to mangler, der er henvist til ovenfor. Forslaget vil navnlig sikre, at vurderingsordningen i hver medlemsstat dækker hovedparten af planer og programmer for anlægstilladelse, og at vurderingsproceduren er tilfredsstillende. Herved sikres det, at der gennemføres en minimal integrering af miljøhensyn i beslutningstagningen for anlægstilladelse i alle medlemsstater. Ved at fastlægge en grundlæggende rammeprocedure oprettes der en fællesskabsdækkende minimumsordning for miljøvurdering af planer og programmer. Fællesskabet opfylder sine forpligtelser i henhold til traktaten, men går ikke videre end det nødvendige for at imødekomme disse forpligtelser. Nærhedsprincippet imødekommes, direktivets krav er tilstrækkelig smidige til, at medlemsstaterne kan udarbejde de detaljerede ordninger for direktivets gennemførelse. Direktivet giver medlemsstaterne tilstrækkelig råderum til enten at integrere direktivets mindstekrav i gældende nationale procedurer eller ved at oprette nye procedurer for at være i overensstemmelse med direktivet.

Hvad vil omkostningerne være ved at Fællesskabet forholder sig passiv?

- 2.8 Hvis Fællesskabet ikke handler, vil den miljøvurderingsordning, der er indført under fællesskabsretten, fortsat være ufuldstændig. De to ovenfor nævnte mangler vil fortsat eksistere. Dette vil betyde, at en overordnet integrering af miljøhensyn i de planer og programmer for fysisk planlægning, der udarbejdes inden for Fællesskabet, med det formål at påvirke afgørelser om anlægstilladelse ikke vil finde sted. Der vil blive vedtaget planer og programmer, som har uforudsete negative miljøvirkninger. I betragtning af de rent faktiske miljøfordele, forslaget vil få, vil manglende indsats gøre det vanskeligt at imødekomme de målsætninger, der henvises til i traktatens artikel 130 R, stk. 1, om bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed og en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne.

Hvilke handlingsmuligheder har Fællesskabet (henstilling, finansiel støtte, retsfor skrifter osv.)?

- 2.9 Der kræves et nyt direktiv, for at indføre en fællesskabsramme for miljøvurdering af planer og programmer og således udbygge den vurderingsordning, der blev indført ved Rådets direktiv 85/337/EØF. En ikke bindende henstilling ville ikke være tilstrækkelig til at udbedre de konstaterede mangler. Udbedring af disse mangler vil kun kunne opnås ved på fællesskabsplan at fastsætte forpligtelser, der tydeligt kan håndhæves. Dette vil sikre, at alle medlemsstater på passende vis vurderer planer og programmer, der er fastlagte i forslaget. Det vil navnlig sikre, at der findes en klar ramme for grænseoverskridende høringer, når en plan eller et program for fysisk planlægning i en medlemsstat måtte få væsentlige miljøvirkninger i en anden medlemsstat.

Er det nødvendigt med ensartede forskrifter, eller er det tilstrækkeligt at opstille de generelle mål i et direktiv, der derefter gennemføres af medlemsstaterne?

2.10 Der foreslås her et rammedirektiv, hvori der fastsættes generelle krav til gennemførelse af en miljøvurdering på planer og programtrinet for fysisk planlægning, men hvor det frit overlades til medlemsstaterne at afgøre, hvorledes de vil gennemføre disse krav i deres nationale ordninger. Proceduren for udarbejdelse og vedtagelse af planer og programmer er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat, og detaljerede regler for gennemførelsen af direktivet, som kan være hensigtsmæssige i én medlemsstat, er måske ikke hensigtsmæssige i en anden medlemsstat. Det bør derfor overlades til medlemsstaterne at udarbejde de detaljerede regler for gennemførelsen af direktivet. Det bør navnlig overlades til medlemsstaterne at afgøre, om de vil integrere de nye krav i de eksisterende procedurer, eller om de finder det mere effektivt at indføre nye procedurer. Dette kan variere fra medlemsstat til medlemsstat eller fra sektor til sektor. Denne løsning med et rammedirektiv blev valgt af lignende grunde til VVM-direktivet og har bevist at være den rette metode i den sammenhæng.

3. HØRINGER

3.1 Det første udkast til forslaget blev drøftet med medlemsstaterne den 28. april 1995. Der blev afholdt et nyt møde med medlemsstaterne den 24. juli 1995. Disse møder hjalp med til at fastlægge den type planer og programmer, der vedtages i medlemsstaterne. Denne information var yderst vigtig til at definere forslagets anvendelsesområde og navnlig til at udforme definitionen på "plan og program" i artikel 2.

3.2 Kommissionen har også konsulteret repræsentanter fra regionale myndigheder, ikke-statslige miljøorganisationer og en række erhvervsorganisationer. De fleste af de adspurgte hilste forslaget velkomment, skønt nogle mente, at forslagets anvendelsesområde skulle være endnu bredere (således at det f.eks. også dækkede generelle politikker ud over planer og programmer). Berettigelsen for forslagets anvendelsesområde er fastsat under pkt. 1.2 til 1.5 ovenfor.

3.3 En af de adspurgte var bekymret over, at forslaget ville øge omkostningerne ved udarbejdelse og vedtagelse af planer og programmer og medføre forsinkelser. Omkostningerne er behandlet under pkt. 1.19 ovenfor. Kommissionen mener, at de proceduremæssige trin som fastsat i forslaget er det absolutte minimum, der skal følges i enhver miljøvurderingsordning. Den mener, at hvis ordningen gennemføres effektivt, burde den ikke medføre unødvendige eller uacceptable forsinkelser i udarbejdelsen og vedtagelsen af planer og programmer.

4. RETSGRUNDLAG

4.1 Nærværende forslag, der er baseret på forsigtighedsprincippet, skal fremme de mål, der er fastsat i artikel 130 R, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, nemlig bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed og en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne.

Med dette for øje er der i forslaget fastsat en miljøvurderingsprocedure, der skal følges, før der træffes beslutning om planer og programmer, der måtte få væsentlige virkninger for miljøet i forbindelse med planlægning for fysisk planlægning.

- 4.2 Hovedformålet med forslaget er at sikre, at de ansvarlige myndigheder, under en administrativ procedure og før den endelige beslutning træffes, undersøger og tager hensyn til de virkninger, som den endelige beslutning måtte få for miljøet. I denne henseende udgør redegørelsen om miljøsituationen, der udarbejdes af den ansvarlige myndighed, samt høring af miljømyndighederne og den berørte offentlighed støtte for beslutningstagningen. Det er derfor i bund og grund kun beskyttelse af miljøinteresser - gennem bevidstgørelse af de myndigheder, der sidder på beslutningerne - som dette forslag direkte tager sigte på.

Det skal ligeledes understreges, at dette forslag specielt vedrører procedurer. Dette betyder, at det indeholder bestemmelser om vurdering og høring under det forberedende arbejde og hensyntagen til resultaterne af denne vurdering og disse høringer i den endelige beslutning med henblik på miljøbeskyttelse, uden derfor at give disse resultater bindende virkning i forbindelse med beslutningstagningen, idet vurderingsbeføjelserne såvel som den endelige beslutning forbliver de ansvarlige myndigheders enekompetence. De mulige virkninger af de foranstaltninger, der er indeholdt i forslaget om planlægning for fysisk planlægning som sådan kan derfor kun betragtes som indirekte.

- 4.3 På denne baggrund fremgår det, at retsgrundlaget for forslaget er traktatens artikel 130 S, stk. 1.

5. BEMÆRKNINGER TIL FORSLAGETS ARTIKLER

- 5.1 Artikel 1 fastsætter direktivets mål, som er et højt miljøbeskyttelsesniveau, ved at sikre at der foretages en miljøvurdering, og at der tages hensyn til resultaterne heraf under udarbejdelsen og vedtagelsen af bestemte planer og programmer, der kan påvirke miljøet væsentligt.
- 5.2 Artikel 2 definerer en række udtryk, som er anvendt i forslaget. Af særlig betydning er definitionen på udtrykkene "plan" og "program". Definitionen på disse udtryk afgrænser forslagets anvendelsesområde. Det bør bemærkes, at forslaget kun gælder for formelle planer og programmer, dvs. dem, der skal vedtages af en offentlig myndighed ifølge en retsakt med det formål at fastlægge rammerne for efterfølgende afgørelser om anlægstilladelse. Denne artikel henviser til generelle planer og programmer for fysisk planlægning samt planer og programmer for fysisk planlægning inden for sektorer såsom transport, energi, affaldsforvaltning, vandforvaltning, industri, telekommunikation og turisme. Dette direktiv vil for eksempel gælde for en plan for fysisk planlægning i affaldsforvaltningssektoren, der vedrører behovet for og beliggenheden af affaldsbehandlingsanlæg og telekommunikationsplaner og -programmer, der indeholder bestemmelser om arten og størrelsen af eller driftsbetingelserne for telekommunikationsanlæg såsom basisstationer for mobiltelefoner og sendeanlæg.

Desuden defineres 'ansvarlig myndighed' og 'anlægstilladelse' på samme måde som i VVM-direktivet 85/337/EØF. Disse udtryk er allerede velkendte i medlems-

staterne, hvilket letter gennemførelsen. I denne artikel defineres ligeledes 'miljøvurdering'.

5.3 Artikel 3 fastsætter bestemte proceduremæssige krav til gennemførelsen af direktivet.

5.4 Artikel 4: Stk. 1 indeholder bestemmelse om, at der skal gennemføres en miljøvurdering før en ansvarlig myndigheds vedtagelse af planer eller programmer omhandlet i artikel 2, eller forelæggelse af sådanne efter lovgivningsproceduren.

I stk. 2 fastsættes, at bestemmelserne i dette direktiv kun gælder for planer og programmer, hvis første formelle forberedelse finder sted efter den overgangsperiode, der henvises til i artikel 12, stk. 1.

Stk. 3 henviser til en screeningsbestemmelse for mindre ændringer af eksisterende planer og programmer, som ikke i alle tilfælde måtte få væsentlige miljøvirkninger. I sådanne tilfælde har medlemsstaterne mulighed for at screene sådanne ændringer af planer og programmer for at fastslå, om de måtte få væsentlige miljøvirkninger.

Stk. 4 henviser til en screeningsbestemmelse for planer og programmer på lokalt plan, som bestemmer en særlig anvendelse af mindre arealer. Det kunne for eksempel dreje sig om en byggeplan med detaljer om, hvordan bygningerne må opføres, deres højde og brede. Da sådanne planer og programmer ikke i alle tilfælde får væsentlige miljøvirkninger, kan medlemsstaterne vælge at screene sådanne planer og programmer.

5.5 Artikel 5 og bilaget beskriver, hvilke oplysninger der skal gives, når der kræves en miljøvurdering. Den ansvarlige myndighed (dvs. den myndighed, der er ansvarlig for vedtagelsen af planen eller programmet eller for forelæggelsen af den/det efter lovgivningsprocedurerne) skal give de oplysninger, der er nævnt i bilaget, så detaljerede som det med rimelighed kan forlanges af hensyn til vurderingen af miljøvirkningerne fra gennemførelsen af planen eller programmet. Artikel 5 tager højde for det eventuelle hierarki af planer og programmer, idet det erkendes, at de oplysninger, der med rimelighed kan forlanges, varierer afhængigt af hvor detaljeret planen eller programmet er, og hvorvidt bestemte problemer bedre kan vurderes i detaljer på forskellige trin i beslutningsprocessen. Den ansvarlige myndighed vil skulle "scope" miljøredegørelsen. Der skal f.eks. fastlægges de sandsynlige væsentlige miljøvirkninger af planens eller programmets gennemførelse, og det skal afgøres hvilket detaljeringsniveau, der skal anvendes i miljøredegørelsen til at beskrive disse virkninger. Ved at træffe denne scoping-afgørelse må den ansvarlige myndighed konsultere relevante miljømyndigheder og/eller organer. Dette vil give scopingforløbet den nødvendige uafhængighedsgrad.

5.6 Artikel 6 bestemmer, at de ansvarlige miljømyndigheder og/eller organer samt offentligheden skal have lejlighed til at kommentere de oplysninger, der gives efter artikel 5, og den pågældende plan eller det pågældende program. Høringen er et væsentlig led i enhver miljøvurderingsprocedure.

Med hensyn til definitionerne på "berørte miljømyndigheder" og "berørt offentlighed" anvendes disse udtryk ligeledes i VVM-direktiv 85/337/EØF og

anvendes derfor allerede af medlemsstaterne uden vanskeligheder, og de er derfor blevet valgt til dette direktivforslag. Eftersom medlemsstaternes administrative systemer er forskellige, overlades det til medlemsstaterne at definere, i henhold til deres nationale administrative system, de respektive miljømyndigheder og/eller organer samt den berørte offentlighed og at fastlægge de nærmere regler for sådanne høringer.

- 5.7 Artikel 7 gælder, hvor gennemførelsen af en plan eller et program i én medlemsstat vil kunne påvirke miljøet væsentligt i en anden medlemsstat. I sådanne tilfælde kræver artiklen, at de to medlemsstater indleder konsultationer, såfremt den medlemsstat, hvis miljø vil kunne påvirkes, anmoder herom.
- 5.8 Artikel 8 kræver, at den ansvarlige offentlige myndighed tager hensyn til resultaterne af vurderingsprocessen inden den pågældende plan eller det pågældende program vedtages eller forelægges efter lovgivningsprocedurerne. Miljøvurderingen skal sikre, at beslutningstagere tager de relevante miljøhensyn i betragtning. I nogle tilfælde vil dette medføre, at den ansvarlige myndighed ændrer forslaget. Den endelige afgørelse forbliver imidlertid beslutningstagerens.
- 5.9 Artikel 9 sikrer, at de ansvarlige miljømyndigheder og/eller organer samt den berørte offentlighed orienteres om planens eller programmets vedtagelse eller forelæggelse efter lovgivningsprocedurerne, og om hvorledes der er taget hensyn til resultaterne fra miljøvurderingen. Dette er vigtigt, fordi det sikrer, at beslutningen kan undersøges nøje af de berørte parter.
- 5.10 Artikel 10 vedrører forbindelserne mellem forslaget og andre fællesskabsretsakter. Det tydeliggør, at medlemsstaterne ikke kan fravige kravet om vurdering på projekttrinnet i henhold til direktiv 85/337/EØF, alene fordi der er blevet foretaget en vurdering på plan- eller programtrinnet. Dette er i overensstemmelse med den hensigt, at der bør foretages en passende type vurdering på et passende trin. Dette vil ikke medføre unødvendig gentagelse af vurderinger. Hensigtsmæssig scoping ifølge artikel 5 skulle sikre, at en miljøredegørelse på plan- eller programtrinnet kun indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at overveje miljøvirkningerne af den pågældende plans eller programs gennemførelse. Bygherrer vil på projekttrinnet kunne koncentrere deres ressourcer om at give de oplysninger, der er relevante for specifikke detaljer i det foreslåede projekt. Artikel 10 udelukker ligeledes fra direktivet forvaltningsplaner for særlige bevaringsområder under naturtype-direktivet (direktiv 92/43/EØF), der indeholder bevaringsforanstaltninger med henblik på at beskytte de pågældende områder.

I stk. 3 gøres det klart, at ingen har ret til juridisk at anfægte de afgørelser, der træffes efter lovgivningsprocedurerne. Det er ikke hensigten med det foreslåede direktiv at blande sig i de lovgivningsprocedurer, der gælder for vedtagelse af planer eller programmer. Forslaget begrænser sig derfor til den forberedende før-lovgivningsfase, som slutter, når et plan- eller programudkast forelægges et lovgivende organ. Formålet med dette stykke er at sikre, at eventuel utilfredshed med en SMV i den forberedende før-lovgivningsfase ikke vil resultere i, at den efterfølgende lovgivningsprocedure anfægtes for retten.

- 5.11 Artikel 11 kræver, at medlemsstaterne og Kommissionen udveksler oplysninger om anvendelsen af direktivet. Den kræver også, at Kommissionen sender

Parlamentet og Rådet en beretning om direktivets gennemførelse og virkning. Beretningen sendes 7 år efter direktivets ikrafttrædelse, og Kommissionen skal følge beretningen op med et forslag om ændring af direktivet, såfremt dette er ønskeligt ifølge beretningen.

- 5.12 Artikel 12 indeholder bestemmelser om direktivets ikrafttrædelse. Det indeholder ligeledes en bestemmelse om, at medlemsstaterne skal meddele Kommissionen en liste over de typer planer og programmer, som de vil underkaste en miljøvurdering i medfør af dette direktiv.
- 5.13 Artikel 13 bestemmer, at direktivet træder i kraft den 20. dag efter offentliggørelse, og artikel 14 siger, at direktivet er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om vurdering af bestemte planers og programmets virkning på miljøet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C⁴, i samarbejde med Europa-parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til traktatens artikel 130 R skal Fællesskabets miljøpolitik bidrage til bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed og en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne, og den skal bygge på forsigtighedsprincippet; dette betyder blandt andet, at miljøhensyn skal integreres tilstrækkeligt i planer og programmer, som vedtages i medlemsstaterne som et led i beslutningsprocessen vedrørende fysisk planlægning med det formål at fastlægge en ramme for efterfølgende anlægstilladelser (navnlig dem, som omfattes af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters virkninger⁵);

nærværende direktiv sigter mod et højt miljøbeskyttelsesniveau ved at nå målsætningerne i artikel 130 R, stk. 1, og er af proceduremæssig art; det fastlægger en miljøvurderingsprocedure, som den ansvarlige myndighed skal følge, før der træffes endelige beslutning om planer og programmer, der måtte få virkninger for miljøet;

miljøvurdering er et vigtigt værktøj for integreringen af miljøhensyn i sådanne planer og programmer, fordi det herved sikres, at de relevante offentlige myndigheder tager hensyn til planernes og programmernes sandsynlige miljøvirkninger, før de godkendes;

Det Europæiske Fællesskabs program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling⁶ bekræfter, at det er vigtigt at vurdere planers og programmets sandsynlige miljøvirkninger;

---

¹ EFT nr. C

² EFT nr. C

³ EFT nr. C

⁴ Europa-Parlamentets udtalelse af (EFT nr. C), Rådets fælles holdning af og Europa-Parlamentets afgørelse af

⁵ EFT nr. L 175 af 5.7.1985, s. 40.

⁶ EFT nr. C 138 af 17.5.1993, s. 5.

de forskellige miljøvurderingsordninger, der anvendes i medlemsstaterne, er utilstrækkelige, fordi de ikke dækker alle de overordnede planer og programmer, der fastlægger rammerne for efterfølgende beslutninger om anlægstilladelse, og fordi de ikke altid indeholder de minimale proceduremæssige krav, der er nødvendige for at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau;

de miljøvurderingsordninger for planer og programmer, der anvendes i Fællesskabet, sikrer ikke, at der foretages passende grænseoverskridende høringer, hvor gennemførelse af en plan eller et program, der udarbejdes i en medlemsstat, måtte få væsentlige virkninger for miljøet i en anden medlemsstat;

det er derfor nødvendigt på fællesskabsplan at fastlægge en generel miljøvurderingsramme, der skal rette op på disse mangler og derved bidrage til forfølgelse af de i traktaten fastlagte miljømålsætninger;

i overensstemmelse med nærhedsprincippet og for at sikre den nødvendige ensartethed og gennemsigtighed fastsætter dette direktiv de overordnede principper for miljøvurderingsordninger, idet det overlades til medlemsstaterne at fastlægge de proceduremæssige detaljer;

de planer og programmer, som vurderes under dette direktiv, er dem, der vedtages som et led i beslutningsprocessen vedrørende fysisk planlægning med henblik på at fastlægge rammerne for efterfølgende anlægstilladelser, herunder strategiske planer og programmer, som vedtages inden for energi-, affalds-, vand-, industri- (herunder råstofudvinding), telekommunikations- og turistsektorerne samt bestemte infrastrukturplaner og -programmer;

sådanne planer og programmer vedtages efter to typer procedure, og direktivet skal anvendes på planer og programmer, der vedtages efter begge procedurer, nemlig på planer og programmer, der vedtages af ansvarlige myndigheder, i hvilket tilfælde vurderingen gennemføres, inden planen eller programmet vedtages af den pågældende ansvarlige myndighed, og på planer og programmer, der vedtages ved hjælp af en retsakt, i hvilket tilfælde vurderingen gennemføres, inden planen eller programmet forelægges efter lovgivningsproceduren;

hvor der kræves en vurdering ifølge dette direktiv, bør den gennemføres på grundlag af en miljøredegørelse, der indeholder de nødvendige oplysninger, alt efter plan- eller programtrinnet i beslutningsprocessen, til at vurdere de sandsynlige væsentlige miljøvirkninger ved at gennemføre planen eller programmet;

for at sikre gennemsigtighed i beslutningsprocessen, samt at de oplysninger, der er givet med henblik på vurderingen, er omfattende og pålidelige, er det nødvendigt at fastsætte, at myndigheder og/eller organer med relevant ansvar på miljøområdet og offentligheden skal høres under vurderingen af planer og programmer;

hvor gennemførelsen af en plan eller et program, som er udarbejdet i én medlemsstat, vil kunne påvirke miljøet væsentligt i andre medlemsstater, bør der finde konsultationer sted mellem de pågældende medlemsstater;

den ansvarlige myndighed skal tage hensyn til resultaterne af vurderingen, før den vedtager planen eller programmet eller forelægger den efter lovgivningsproceduren, idet

vurderingsbeføjelsen og den endelige beslutning forbliver denne myndigheds enekompetence;

anvendelsen og virkningen af dette direktiv bør tages op til fornyet overvejelse syv år efter dets ikrafttrædelse -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau ved sikring af, at der gennemføres en miljøvurdering af bestemte planer og programmer, samt at resultaterne heraf tages i betragtning under udarbejdelsen og vedtagelsen af sådanne planer og programmer.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) "planer og programmer"
- i) udelukkende planer og programmer for fysisk planlægning
    - der udarbejdes og vedtages af en ansvarlig myndighed, eller som udarbejdes af en ansvarlig myndighed med henblik på vedtagelse ved en lovgivningsakt, og
    - som er et led i beslutningsprocessen for fysisk planlægning med henblik på at fastlægge rammerne for efterfølgende anlægstilladelser, og
    - som indeholder bestemmelser om projekters art, størrelse, beliggenhed eller driftsbetingelser
  - ii) ændringer af eksisterende planer og programmer, som beskrevet i nr. i)

denne definition omfatter planer for fysisk planlægning og programmer inden for sektorer såsom transport (herunder transportkorridorer, havneanlæg og lufthavne), energi, affaldsforvaltning, vandressourceforvaltning, industri (herunder udvinding af mineralske råstoffer), telekommunikation og turisme

- b) "ansvarlig myndighed" den myndighed, som medlemsstaterne udpeger som ansvarlig for opfyldelse af forpligtelserne ifølge dette direktiv
- c) "anlægstilladelse" den ansvarlige myndigheds beslutning, som giver bygherren ret til at iværksætte et projekt
- d) Projekt:
- gennemførelse af anlægsarbejder eller andre installationer eller arbejder,
  - andre indgreb i det naturlige miljø eller i landskaber, herunder sådanne, der tager sigte på udnyttelse af ressourcer i undergrunden

- e) "miljøvurdering" udarbejdelse af en miljøredegørelse, gennemførelse af høringer og hensyntagen til miljøredegørelsen og resultaterne af høringerne i overensstemmelse med artikel 5 - 8.

Artikel 3

Kravene i dette direktiv skal integreres enten i medlemsstaternes gældende procedurer for vedtagelse af planer og programmer, eller for forelæggelse af sådanne efter lovgivningsproceduren, eller fastlægges i procedurer, som indføres med henblik på at efterkomme dette direktiv.

Artikel 4

1. Der skal i overensstemmelse med artikel 5 - 8 gennemføres en miljøvurdering af en plan eller et program før den ansvarlige myndigheds vedtagelse eller forelæggelse efter lovgivningsproceduren.
2. Den i stk. 1 omhandlede forpligtelse gælder kun for planer og programmer, hvis første formelle forberedelsesakt finder sted efter den i artikel 12, stk. 1, anførte dato.
3. Mindre ændringer af eksisterende planer eller programmer kræver kun en miljøvurdering, når medlemsstaterne mener, at sådanne ændringer måtte få væsentlige negative miljøvirkninger.
4. Planer eller programmer, der foreskriver en særlig anvendelse af mindre arealer på lokalt plan, kræver kun en miljøvurdering, når medlemsstaterne mener, at sådanne ændringer måtte få væsentlige negative miljøvirkninger.

Artikel 5

1. Når der kræves en miljøvurdering efter artikel 4, udarbejder den ansvarlige myndighed en miljøredegørelse med de oplysninger, der er nævnt i bilaget.
2. Oplysningerne i den miljøredegørelse, der gives efter stk. 1, skal være så detaljerede, som det med rimelighed kan forlanges af hensyn til vurderingen af de væsentlige direkte og indirekte virkninger fra gennemførelsen af planen eller programmet for mennesker, fauna, flora, jordbund, vand, luft, klima, landskab, materielle goder og kulturarv under hensyntagen til, hvor detaljeret planen eller programmet er, på hvilket trin den/det befinder sig i beslutningsprocessen, og hvorvidt bestemte forhold bedre kan vurderes på andre trin i denne proces.
3. Den ansvarlige myndighed hører de berørte miljømyndigheder og/eller organer, som er omhandlet i artikel 6, stk. 3, når den tager stilling til, hvor omfattende og detaljerede de oplysninger skal være, der skal gives i miljøredegørelsen.
4. Miljøredegørelsen skal indeholde et ikke teknisk resumé af oplysningerne i redegørelsen.

Artikel 6

1. En kopi af udkastet til planen eller programmet og af den miljøredegørelse, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 5, stilles til rådighed for de berørte miljømyndigheder og/eller organer samt den berørte offentlighed.
2. De berørte miljømyndigheder og/eller organer samt den berørte offentlighed skal have lejlighed til at udtale sig om udkastet til planen eller programmet og den ledsagende miljøredegørelse, inden planen eller programmet vedtages eller forelægges efter lovgivningsproceduren.
3. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder og/eller organer, der skal høres, og som på grund af deres specifikke miljøansvar måtte blive berørt af miljøvirkningerne ved planers eller programmers gennemførelse.
4. Medlemsstaterne udpeger den offentlighed, der skal høres under hensyntagen til det trin, hvorpå planen eller programmet befinder sig i beslutningsprocessen.
5. De detaljerede ordninger for underretning og høring af de berørte miljømyndigheder og/eller organer samt den berørte offentlighed fastlægges af medlemsstaterne.

Artikel 7

1. Såfremt en medlemsstat mener, at gennemførelsen af en plan eller et program, der er ved at blive udarbejdet vedrørende statens territorium, kan påvirke miljøet væsentligt i en anden medlemsstat, eller såfremt en medlemsstat, der vil kunne blive påvirket væsentligt, anmoder herom, skal den medlemsstat, på hvis område planen eller programmet er under udarbejdelse, inden planen eller programmet vedtages eller forelægges efter lovgivningsproceduren af en ansvarlig myndighed, fremsende en kopi af udkastet til planen eller programmet og den pågældende miljøredegørelse til den anden medlemsstat.
2. Har en medlemsstat fået tilsendt en kopi af udkastet til planen eller programmet og miljøredegørelsen ifølge stk. 1, oplyser den den anden medlemsstat om, hvorvidt den ønsker at blive hørt, inden planen eller programmet vedtages eller forelægges efter lovgivningsproceduren, og i bekræftende fald indleder de pågældende medlemsstater de fornødne høringer om mulige grænseoverskridende virkninger af planens eller programmets gennemførelse og de planlagte foranstaltninger med henblik på at reducere eller fjerne sådanne virkninger.
3. Når medlemsstater i henhold til denne artikel skal foretage høringer, skal de ved sådanne høringers begyndelse aftale en rimelig frist for høringeres varighed.

Artikel 8

Den myndighed, der er ansvarlig for vedtagelse eller forelæggelse efter lovgivningsproceduren af den pågældende plan eller det pågældende program, tager forud for vedtagelse eller forelæggelse hensyn til den miljøredegørelse, der er udarbejdet i medfør af artikel 5, eventuelle udtalelser, der af afgivet efter artikel 6, og resultaterne af

høringer, der er foretaget efter artikel 7. Den ansvarlige myndighed kan navnlig foretage sådanne ændringer af planen eller programmet, som den anser for hensigtsmæssige på grundlag af miljøredegørelsen og de pågældende udtalelser og høringer.

Artikel 9

1. Når en plan eller et program vedtages af den ansvarlige myndighed, underretter den de berørte miljømyndigheder og/eller organer samt den berørte offentlighed og eventuelle medlemsstater, som er blevet hørt efter artikel 7, og stiller for de således underrettede følgende til rådighed:
  - a) en kopi af planen eller programmet som vedtaget og
  - b) en erklæring om, hvorledes den miljøredegørelse, der er udarbejdet efter artikel 5, eventuelle udtalelser afgivet efter artikel 6 og resultaterne af høringer efter artikel 7, er blevet taget i betragtning i overensstemmelse med artikel 8.
2. De nærmere regler for de i stk. 1 omhandlede oplysninger fastlægges af medlemsstaterne.

Artikel 10

1. En miljøvurdering gennemført efter nærværende direktiv berører ikke eventuelle krav efter direktiv 85/337/EØF eller eventuelle andre krav efter fællesskabsretten.
2. Dette direktiv gælder ikke for forvaltningsplaner, der er specielt udarbejdet for særlige bevaringsområder og vedtaget i medfør af artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 92/43/EØF⁷.
3. Ingen bestemmelser i dette direktiv kan begrunde krav om retslig prøvelse af en lovgivningsakt, hvorved en plan eller et program er blevet vedtaget.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler oplysninger om erfaringerne med hensyn til anvendelsen af dette direktiv.
2. Syv år efter dette direktivs ikrafttrædelse tilsender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen og virkningen af direktivet.
3. På baggrund af den rapport, der er nævnt i stk. 2, forelægger Kommissionen om nødvendigt Rådet et forslag til ændring af dette direktiv.

---

⁷ EFT nr. L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1999. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om de trufne foranstaltninger.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de typer af planer og programmer, de vil underkaste en miljøvurdering i henhold til dette direktiv.

Artikel 13

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

Bilag
Oplysninger omhandlet i artikel 5

Oplysning om følgende emner:

- a. planens eller programmets indhold og hovedformål
- b. miljøforholdene i områder, som vil kunne påvirkes væsentligt af planen eller programmet
- c. eventuelle eksisterende miljøproblemer, som er relevante for planen eller programmet, herunder navnlig problemer, som vedrører områder af særlig miljøværdi, såsom områder udpeget i medfør af direktiv 79/409/EØF⁸ og 92/43/EØF
- d. de miljøbeskyttelsesmål, der er fastlagt på internationalt plan, fællesskabsplan eller medlemsstatsplan (herunder mål fastlagt i andre planer og programmer inden for samme planhierarki), som er relevante for planen eller programmet, og hvorledes der under udarbejdelsen er taget hensyn til disse mål eller enhver anden miljømæssig overvejelse
- e. de sandsynlige væsentlige miljøvirkninger ved gennemførelsen af planen eller programmet
- f. eventuelle alternative måder til at opnå målene for planen eller programmet, som er blevet overvejet under udarbejdelsen (såsom alternative anlægstyper eller alternative placeringer af anlæg), og årsagen til at disse alternativer ikke er blevet valgt
- g. påtænkte foranstaltninger for at undgå, begrænse og om muligt opveje eventuelle væsentlige negative virkninger for miljøet ved gennemførelsen af planen eller programmet
- h. eventuelle vanskeligheder (såsom tekniske mangler eller mangel på knowhow) opstået under indsamlingen af de krævede oplysninger.

---

⁸ EFT nr. L 103 af 25.4.1979, s. 1.

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. **FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE:** Forslag til Rådets direktiv om vurdering af bestemte planers og programmets virkning på miljøet
2. **BUDGETPOST:** B4-3040
3. **RETSGRUNDLAG:** Traktatens artikel 130 §, stk. 1
4. **BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN:**
  - 4.1 Foranstaltningens generelle formål: Udvide miljøvurderingsordningen til også at omfatte planer og programmer for fysisk planlægning
  - 4.2 Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser for dens forlængelse/fornyelse: ubestemt
5. **KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE/INDTÆGTERNE**
  - 5.1 Ikke-obligatoriske udgifter
  - 5.2 Ikke-opdelte bevillinger
  - 5.3 Indtægtstype: ingen
6. **UDGIFTERNES/INDTÆGTERNES ART**
  - Tilskud til samfinansiering med andre offentlige og/eller private tilskudsydere: 50% - 75% (workshopper, pilotprojekter)
  - Andet: Undersøgelser/publikationer.

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1 Beregningsmetode for de samlede omkostninger ved foranstaltningen (fastlæggelse af gennemsnitsomkostningerne pr. enhed)

- omkostninger til workshoper, undersøgelser og publikationer vedrørende direktivets gennemførelse

7.2 Omkostningernes fordeling på foranstaltningens elementer

FB i mio ECU
(løbende priser)

Elementer	År						
	n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 og følgende regnsk.år	I alt
Undersøgelser etc.	. 2	. 3	. 4	. 4	. 4	. 4	2 . 1
I alt	. 2	. 3	. 4	. 4	. 4	. 4	2 . 1

7.3 Vejledende forfaldsplan for bevillingerne

FB i mio ECU

	År						
	n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 og følgende regnsk. år	I ALT
Forpligtelses- bevillinger	. 2	. 3	. 4	. 4	. 4	. 4	1 . 2
Betalingsbevillinger							
år n	. 1						
n + 1	. 1	. 1	. 125				
n + 2		. 2	. 275				
n + 3				. 125			
n + 4				. 275	. 125		
n + 5					. 275	. 125	
og følgende regnskabsår						. 275	
I ALT	. 2	. 3	. 4	. 4	. 4	. 4	1 . 2

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG (OG FORVENTEDE RESULTATER HERAF)

- Påtænkte specifikke kontrolforanstaltninger: Ved kontrakter efter udbud

9. OPLYSNINGER OM COST/EFFECTIVENESS

9.1 Specifikke og kvantificerbare mål, målgruppe

- *Specifikke mål: tilknytning til det generelle mål:* Offentliggørelse af undersøgelser og vejledninger mm., som skal hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre direktivet
- *Målgruppe: der sondres eventuelt efter målsætninger; angiv de endelige modtagere af EF-finansieringen og de benyttede formidlere:* Administratorer, eksperter og uddannere, som er ansvarlige for planer og programmer for fysisk planlægning i medlemsstaterne

9.2 Begrundelse for foranstaltningen

Foranstaltningerne	<i>behov for finansiering over EF-budgettet, navnlig i betragtning af nærhedsprincippet</i>
bidrager	<i>valg af nærmere regler for finansieringen</i>
til direktivets gennemførelse	<i>* fordele sammenlignet med alternative foranstaltninger (sammenligningsfordel)</i>
ved at høste og	<i>* analyse af lignende foranstaltninger, der eventuelt foretages på EF-plan eller på nationalt plan</i>
udveksle erfaringer	<i>* forventede afledte virkninger og multiplikatorvirkninger</i>
inden for EU.	<i>- Væsentligste usikkerhedsfaktorer, der kan påvirke foranstaltningens specifikke resultater</i>

9.3 Overvågning og evaluering af foranstaltningen

Direktivet og	<i>- Indikatorer for resultater</i>
de finansierede foranstaltninger	<i>* indikatorer for output (udviste aktiviteter)</i>
tages op til revision, når der er gået 5 år.	<i>* indikatorer for virkninger ifølge de satte målsætninger</i> <i>- De nærmere regler for og regelmæssigheden af den fastsatte evaluering</i> <i>- Vurdering af de opnåede resultater (i tilfælde af videreførelse eller fornyelse af en igangværende foranstaltning)</i>

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (SEKTION III, DEL A, I DET ALMINDELIGE BUDGET)

Den effektive mobilisering af de fornødne administrative ressourcer vil følge af Kommissionens årlige beslutning om fordelingen af ressourcerne blandt andet under hensyntagen til supplerende personale og beløb, der bevilges af budgetmyndigheden.

10.1 Indvirkning på antallet af ansatte

Ansættelsesforhold	Administrativt personale		heraf		Varighed
	fastansatte	midlertidigt ansatte	ved anvendelse af eksisterende ressourcer i GD eller den berørte tjenestegren	ved anvendelse af supplerende ressourcer	
Tjenestemænd A eller midlert. B ansatte C	1,5 0,5 0,5		1,5 0,5	0,5	
Andre ressourcer					
I alt	2,5		2,0	0,5	

Indebærer foranstaltningen en forøgelse af Kommissionens personale? I bekræftende fald, med hvor mange ansatte?

10.2 Global finansiel virkning af supplerende ressourcer

(ECU)

	Beløb	Beregningsmetode
Tjenestemænd 0,5 B Midlertidigt ansatte	25372,5	bevillinger til stillinger (50745/år)
I alt	25372,5	

Beløbene er udtryk for de samlede omkostninger til supplerende ansatte for hele aktionsperioden, hvis varigheden er nærmere fastsat, og for 12 måneder, hvis varigheden er ubestemt.

10.3 Forøgelsen af andre driftsudgifter som følge af foranstaltningen

(ECU)

Budgetpost (nr. og betegnelse)	Beløb	Beregningsmetode
2500	21.000	1 møde om året for 32 eksperter
I alt	21.000	

Beløbene svarer til de samlede omkostninger til foranstaltningen, hvis varigheden er nærmere fastsat, og for 12 måneder, hvis varigheden er ubestemt.

ISSN 0254-1459

KOM(96) 511 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

14

Katalognummer: CB-CO-96-666-DA-C

ISBN 92-78-13251-9

**Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg**